

## Megtámadhatók a Casco szerződések?

**A 2025. évi 91-es számú bírósági határozat fontos jogértelmezési kérdéseket tisztázott a biztosítási szerződésekkel kapcsolatban, különös tekintettel a biztosítók egyoldalú szerződésmódosítási jogára és a biztosítottak jogainak korlátozhatóságára. A döntés érdemben korlátozta a biztosítók mozgásterét.**

Az ügy alapjául szolgáló tényállás szerint a biztosító casco szerződéseket kötött személyekkel, melyeket az általa kidolgozott általános szerződési feltételek (ÁSZF) alapján bonyolítottak le. Az ÁSZF több ponton a Polgári Törvénykönyv rendelkezéseitől a fogyasztó (biztosított) hátrányára tért el, a biztosított több rendelkezést is vitatott.

A biztosított támadta például a káresemény bejelentési határidőt igencsak szűken megállapító rendelkezéseket. Az ÁSZF két napos bejelentési határidőt írt elő a biztosítási esemény bekövetkeztétől számítva. A Ptk. kommentárja szerint az indokolatlanul rövid határidő tisztességtelen szerződési feltételnek minősülhet, ezen túlmenően az ÁSZF nem biztosított lehetőséget a határidő elmulasztásának igazolására (kimentésre), ami különösen hátrányos a fogyasztóra nézve.

Támadta továbbá az ÁSZF-nek a biztosító egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó rendelkezéseit. A biztosító bizonyos, laikusok számára mindenképp, nehezen értelmezhető feltételek esetén egyoldalúan módosíthatta a díjfizetési kötelezettségeket. A feltételek bonyolult megfogalmazása miatt a fogyasztó számára azonban nem volt átlátható, hogy milyen esetekben módosulhat a díj.

Végül, de nem utolsósorban támadta az ÁSZF azon rendelkezését, amely az elévülési időt egy évben határozta meg, ami ellentétes a törvényi rendelkezéssel, és nem hagyott valós lehetőséget az elévülés megszakítására, így jelentősen korlátozta a biztosított jogérvényesítési lehetőségeit.

Az első- és másodfokú bírósági döntések ellentmondóak voltak, ezért az ügy a Kúria elé került, aki az Európai Unió Bíróságának (EUB) fogyasztóvédelmi szempontrendszer alapján is vizsgálta az ÁSZF tisztességtelenségét.

A Kúria szerint önmagában a két napos határidő nem minősül tisztességtelennek, de az, hogy a bejelentés elmulasztása nem menthető ki, viszont már igen.

Az elévülési idő egy évre való korlátozását a Kúria tisztességtelennek ítélte meg, mivel az a fogyasztó jogait aránytalanul szűkítette. A korlátozás tisztességtelensége nem (csak) az egy éves elévülési idő meghatározásában állt, hanem abban is, hogy csak nagyon korlátozottan biztosított lehetőséget ennek a megszakítására.

A szerződés módosítására vonatkozó szabályozás nyelvi értelmezés szerint helyes volt ugyan, de gazdaságilag értelmezhetetlen, így nem felelt meg az EUB által megkövetelt világos és érthető megfogalmazás követelményének, hiszen az minden értelmezési formára kiterjed.

A Kúria döntése tehát megerősítette, hogy a biztosítási szerződések általános szerződési feltételeinek szigorú elvárásoknak kell megfelelniük. Ezek az elvárások kiterjednek az elévülési idő szabályozására,

a bejelentési kötelezettségek arányosságára, valamint az egyoldalú szerződésmódosítások átláthatóságára. **Amennyiben e szempontokat a biztosító nem tartja be, az ÁSZF adott pontjai sikerrel támadhatóak a bíróság előtt.**